

S Liborem Stojaspalem jsme se sešli v Brně, místo jsem nechala na něm. Chtěl se sejít v kavárně ve Vaňkovce, ze začátku odpovídal stroze, na konci rozhovoru mi pak sdělil, že to bylo moc fajn, a že ani nečekal, že se mi tak moc otevře.

R: Asi si můžem tykat ne? Nejsem tak starý...

B: Jo určitě, tak já jsem Bára.

R: Super, já Libor (smích)

B: Tak začala bych první otázkou – jak dlouho v obci žiješ?

R: Od narození, je mi 25 let, takže 25 let.

B: Takže tam máš hádám rodiny.

R: Jo, rodiče, babičku, všichni tam žijem.

B: A jaký máš vztah k obci? Vidím, že dojíždíš, tak mě zajímá jestli se tak chceš taky usídlit, nebo bys raději byl v Brně?

R: No, jako teď když to tak vezmu tak jsem tak skoro denně, ale jenom přespat protože vlastně přítelkyně mi odjela do londýna, ale jinak jsem v hradišti taky hodně.

B: A ty teda jestli to není moc osobní děláš co? Studuješ, pracuješ?

R: Podnikám. Už nestuduju.

B: takže pokud to správně chápu tak trvale žiješ v Dolní Němčí a tady do Brna jezdíš jen za byznysem.

R: Jo. Já mám kancelář v hradišti, tam bych i chtěl bydlet, nebo i tady.

B: A proč zrovna to hradiště? Líbí se ti víc, než Dolní Němčí?

R: No tak Dolní Němčí je taková díra a ty si odkud?

B: Z Opavy. No a v Uherském Hradišti teda vnímáš, že je víc možností na podnikání, práci...

R: No já jsem tam studoval střední, přítelkyni mám 8 let, kamarády tam mám, kancelář jsem tam otevřel a jako celkově, hm, jako hradiště je podle mě úplně ideální na bydlení, že v tom, že to není až tak úplně malé, ale zas to není jako Brno, že tam není milion lidí.

B: A k Dolnímu Němčí máš teda jako vztah, kladný?

R: Joo, to joo.

B: Jo vidíš, ale říkáš, že střední si studoval v UH, ale základní v DN, jak ji hodnotíš, ta úroveň vzdělání je tam fajn, nebo ani ne?

R: Jako už je to teda hodně dlouho, ale je to hodně velká škola, je tam velké sportovní vyžití, tři třídy, hodně kroužků, tak je to na hodně velké úrovni...

B: Teď bych se přesunula trošku jinak, jak vypadá tvůj typický den?

Noo, hmm, vstanu v 6, pak si dám snídani, zajdu do fitka, pak nějaké mejly a tak podobně, že jo třeba do 10,12 ti schůzky s týmem potom oběd, potom jakoby nějaké jednání třeba, nebo jak kdy, jak se mi chce.

B: Takže ty si tak vázaný sám jako na sebe, jak se ti chce, máš asi takovou home office?

No v tom Hradišti, to sem. Z DN vyjždím v těch půl 7, a v Hradišti jsem tak do 5ti do 6ti, no a 2x týdně to tady tak jsem v tom Brně, tak to jsem tady do večera.

B: A co děláš ve volném čase?

Ve čtvrtek vždycky squash, kick box jsem začal dělat, jinak co, jinak takto no.

B: No a trávíš hodně času v DN, nebo se už spíš máš tendence přesídlvat do toho Hradiště?

Určitě spíš pryč no. V dolněmí přespání, max volný víkend.

B: A kam třeba o víkendu v DN chodíš? Máš oblíbenou hospodu, jako vím, že tam máte nějaké to peklo?

No tyjo to už je staré, to se jmenuje Devil, ale tam toho moc není, a to je docela jkaoby zádrhel, tam je jako restaurace rozkěvt, kde dělá sestřenka, ale tam se jako zavírá ve 12hodin, ale u Devila, tam je to jednou za hodně dlouho ta akce. Takže tam toho jako moc není, tam je to takové typicky vesnické, moc ne jako, když s kámoše v DN jdu.

B: A jak se s těma kámošema z DN domlouváš třeba, na FB přes telefon?

No, přes telefon, facebook, ale furt chodím s těma stejnejma

B: Noo a teď nevím, jestli je to úplně relevantní otázka, ale chodíš už nakupovat potraviny? Popřípadě kam?

Tyjo v dolním němčí nechodím vůbec, tam jsem nebyl už pěknou řádku let nakupovat. Takže v hradišti určitě – tesco kaufland, zajedu.

B: A v DN bydlíš stejně u rodičů, ne

Jo, to je jediná věc, já řeším byt, ale jsou vysoké nájmy jako v hradišit, no a ta přítelkyně je v londýně, tak je zbytečné abych platil třeba deset tisíc jen tak za nájmy, že jo. Tak se tam vyspím po práci.

B: A ta v DN to máš fajn, máš tam rodiče, a asi nějaké sourozence?

Jo, ségra brácha a psy, dva. Máme zahradu válku.

B: Jé to máš super, já bych taky brala psa.

R: Jo ja chci taky, a chci si koupit i byt, a pak stavět barák, a chtěl bych ohaře, ti jsou krásní. No a to je ostatně jako důvod, proč to chci tam řešit, kdy v hradišti jsou nové byty strašně drahé.

B: No a neuvažoval si, že postavíš barák v DN?

No, jako asi ani ne jako. Jako bavil sem se o tom s kámošema protože postavit barák v DN a v Hradišti je obrovský rozdíl v ceně, protože tam kdybych chtěl jako dům v hradišti tak tam vyjde třeba 2 miliony pozemek ale v DN třeba 400tisíc, ale nechci to řešit na úkor peněz. Ale nechci aby moje děti vyrůstali v DN, protože tam to vyžití není.

B: No Ale vy tam máte zas dost kroužků, co jsem si googlila.

Tyjo to ani nevím, jako asi na té základce, jako já jsem tam chodil taky 9 roků do výtvarky, ale já bych nedal děti na normální školu, jako spíš jazykovou.

B: No ale vy tam máte i různé kulturní akce takov ty fašanky, pochovávání basy a tak ne, toho se třeba účastníš?

R: Jo tak to jako určitě, že jo. To stoprocentně. Teď byly třeba hody a to si nikdy nenechám ujít, ani fašank, a já dokonce měl být v tančením kroužku, ale já hrál fotbal, a to pak už nešlo. No a pak je tam pečení chleba, to třeba dělaj kamarádi.

B: No a podílíš se tak třeba na nějakých těch akcích jako z organizačního hlediska?

No tak to většinou dělá všechno ten kroužek, dřív to bývalo tak, že to organizoval ročník myslím, že devítka, takže ten fašank chodil průvod ročníků, a teď není takový zájem, takže chodí ten taneční ročník, a tehdy jsem se na tom jakože podílel, a teď to všechno spadá pod ten kroužek. No a jinak jsou tam vlastně plesy, máme tam farní, ten je dobrý a ten zas organizují ministranti, a takže ten co organizují tak jsou to celky, kroužky, hasiči, kostel a tak a vono jakoby ani to nejde to organizovat.

B: No a jak se o těchto akcích dozvídáš?

Jako když už na facebooku jsou ty události a tak se přidám, ať kámoši ví, ale to nemají nějaký smysl, tam prostě chodí všichni, i ti, co to tam nežijou, to je taková kulturní session tam. A dozvídám se to nějak tak zaběhle, to se prostě ví. No a teď sranda jak jdu teď na spartan race, no a sranda a teď je to v sobotu, no a on říká „no ty vole víš, kdy jsou hody?“ no a já, že nevím a on, že druhého května, říkám to ale něco máme, no a to je ten spartan, no a my se půl rokem připravujem, takže zvítězil spartan race. Ale nějak to musíme udělat, i na hody půjdem.

B: A čím si myslíš, že to u vás tak prožívají ty akce, že se lidi sjíždí, ikdyž už ta nebydlí?

No jako to je kulturou, že ti lidi to tam tak maj na slovácko, že lidi i když se to vtom vůbec neangažují tak se jim to líbí. Třeba i slavnosti, tam je x tisíc krojovaných, a tam jsou lidi co to vůbec neřeší a jdou tam, a to i v rámci DN jak jsou tam hody a podobně, tak se tam máš potkat se starýmá známýma. A ty známé nemá člověk šanci ani nějak vidět, tak tam prostě chodí no.

B: To já jsem z města, to moc neznám.

No jako to ani v Hradišti není, že, ale zas jako nechci křivdit hradišti.

B: No, a kdybych se posunula teďkom k médiím, co čteš, na co se radši koukáš?

Denní tisk to nečtu vůbec si myslím, jako když už tak možná ve vlaku ale to jako ekonomiku a tak podobně a tím, že pracuju ve financích, tak jako jen ty odborné věci, že. Možná když sem byl v Londýně, tak to jsem si přečetl nějaký anglický plátek. Časopisy to odebíráám rok, ale jen ty finanční v Hradci do kanclu, možná tkaové ty klasiky jako Forbes jednou za čas. Tyjo tos mě ale zaskočila, to spíš teda asi internet.

B: Jo a máš nějaký oblíbený portál, který často navštěvuješ?

Peníze.cz, Finance.cz, jinak jsem už docela média ne no, plánuju zrušit televizi, to si vezmu za mě, že prostě jako pláčou tak se utěšují u zpráv, že jako nejsem na tom tak hrozně, tak to je spíš taková negativní energii.

B: Takže chápu to tak, že ani na zprávy moc nekoukáš?

No právě zprávy to je to vůbec, to se cíleně vyhnu, tak když si vezmeš co tam je – vraždy znásilnění a největší paradox, teď se hodně zajímám o marketing, třeba jak teď jsem byl na konferenci no a ti marketéři tam prostě ví, co ti lidi chtějí vidět, to je pro takovou typickou masu z DN, kde sedíjou u těch zpráv, kdy se utěšují, že někde je huř někde a nakonec tam hodí tygříka, aby to zlehčili.

B: To sem ráda, že mi to tak otevřeně říkáš, a strašně moc lidí má tendenci tvrdit jak čtou a na c všechno koukají, a přitom to tak není...

Ono je to normální přijít z práce, vyvalit se u telky, jak můj táta, to je typické a i Blesk, to je jeho.

B: Myslíš, že tě rodiče nějak ovlivnili?

V tomhle vůbec. Máma dělá u batě, ta nic nečte, internet nezná, na televizi čumí na seriály, takovou jako typickou je. Celkově asi ne no, možná výchovou. Ale jo třeba výšku jsem studoval kvůli rodičům, ale pak jsem pochopil, že to chci, jako mám bakaláře, ale pak jsem začal pracovat, a to se mě pak už vůbec nechtělo. Takže to u nás

bylo největší faux pas, babička se křížovala, že sem sekl s výškou, ale teď to už berou. Takže ani ne no. A ty ještě studuješ teda?

B: Jojo studuju už i trochu pracuju, spíš v marketingu.

Tak jaktože si nebyla na Gloriusu?

B: Tyjo nějak mě to nevyšlo, ale byl tam můj kámoš, co to moderoval Michal Hrubý..

Jo ten je borec. Ten měl ten networking. (šum nejde rozumět.....)

B: Dostali jsme se nějak k starostovi..

No ani na té vesnici ti lidi toho starostu znají, zrovna jakoby u nás ten starost, místostarosta a všichni, jakoby on hodně zasahuje do fotbalu, když to vezmu. Nebo když zasahuje nebo jako participuje, to stejné v kroužku, tam dokonce má dceru a hodně je podporuje, hodně podporuje i kostel, u nás je to takové specifické, že ti lidi z kostela jsou fajn, v tom, že když si vezmu třeba ten ples (farní), a to všichni „ty vole, no co to bude“, no a teď tam byl ten z toho na stojáka (Knor), pak jedna ze superstar. A jsou tam mladí lidi takoví draci všechno, že je to taková rodina, a i co se týče těch voleb a podobně, a všichni ho znají, sice tam teď měl být jakoby puč, a vznikali i nějaké nové strany.

B: Jo ale myslím, že ony moc neuspěly, ne? Když už se dostáváme k těm volbám.

Ne ne.

B: A ty volíš? Myslím teď na té komunální úrovni.

Jojo, to jsem volil, to je teď chvíli. Dokonce jsem měl být v nějaké té straně, spíš z důvodu toho, že zamnou přišel kamarád z té pučistické strany, právě to jsou mladí lidi co podnikají, a že když se dostanou do toho tzv. bordu, tak můžou rozhodovat o něčem, ale ja jsem se do toho hrnul.

B: No a co chtěla ta pučistická strana?

No já přesně nevím, jim se nelíbilo, jak ten starosta hospodaří, tak chtěli podpořit místostarostu.

B: Já jsem právě slyšela, že jsou tam takové rozpory, že už je tam starosta dlouho a že tam máte rozbroje, že jedni jsou pro starostu a druzí proti němu.

R: Jo, ale neuspěli, ale upřímně, mně politika nic moc neříká. Spíš vůbec.

B: A volil si do senátu a do evropského parlamentu?

R: Jen do senátu. Já nejsem moc.. Tám že teď podnikám, tak vím, že se mě to hodně týká, že třeba ten příjem je jako vyšší a jako živnostníka mě to zasahuje a jako

studenta mě to taky nějakým způsobem zasahovalo, ale nikdy jsem to moc neřešil. To je jako fakt. Že bych jako četl kandidátky a volební profily.

B: A na základě čeho se teda rozhodneš? Co tě nejvíc ovlivní při rozhodování? Online media, kamarád, tisk?

R: Upřímně, na komunální úrovni jsem volil kámoše, které znám. Takže jsem si vybral x kámošů, které znám, nebudu volit někoho, koho neznám. Já jsem mu řekl upřímně, že do toho prostě nepůjdu a netrávím tam tolik času a neparticipuju, tak by bylo blbě, kdybych naráz byl já na kandidátce, by si řekli: "Co tam dělá, proboha", když tady ani nejsem, nějak se v tom neangažuju a do budoucna vím, že ani nebudu. A ani jako nechci do toho nějak zasahovat, spíš když už, tak dám příspěvek na ten ples nebo něco takového, ale že bych chtěl rozhodovat o tom, co se tam bude dít, když tam ani žít nechci, tak to ne, ať si rozhodují lidi, co tam chtějí žít.

B: A co si myslíš o politickém postavení v obci? o starostovi v obci, teď tam máte nějaké Nezávislé, ne?

R: Upřímně nevím, ani mě to nijak nezajímá. Mně jako přijde, že pod starostou se to tam rozvíjí, ale musel bych vidět víc. V rámci podnikání se věnuji svému byznysu, a když se tam něco změní, tak mě se to nijak nedotkne. Kdyby se mě to týkalo a věděl bych, že tam chci postavit dům, a že se bude rozhodovat, kde budou studovat mé děti, nebo že se tam chce postavit nové středisko nebo něco takového, tak to jo. Ale jinak ne.

B: Zajímalo by mě teda, když si říkal, že něco se tě týká a něco ne, tak kde vidíš tu hranici? Čemu věnuješ pozornost?

R: No, to je složitější. V Dolním Němčí mě zajímá to, když se má něco opravovat, např. cyklostezky nebo výstavba nových domů, sídliště apod., to je super. Tím, že bydlím tam, kde kdysi bylo 1000 metrů čtverečních plániny a teď v posledních 10 let jsou samé domy, ale to je v pohodě, to si myslím, že je dobře a ještě tam mají být nové. Tak asi tomu věnuji pozornost. Politice nevěnuji pozornost, to upřímně vůbec. Ale vlastně teď jsem ji věnoval pozornost, někdo v rádiu, řekla nějaká baba, teď nevím, kdo to byl, asi nějaká psycholožka, ale řekla, že politici jsou psychopati nebo sadisti, něco v tom smyslu. Že potřebují moc, ego a totálně uspokojit a že ve veřejnosti je nějaké procento lidí, kteří si myslí, že v politice je asi 80 % psychopatů (smích). Tak co se týče médií, tak poslouchám teda hodně, tím že trávím hodně času v autě, kanclu, tak rádio hodně.

B: A máš nějakou oblíbenou stanici?

R: Nee, to přepínám.

B: A posloucháš tam i zprávy nebo jen hudbu?

R: Zprávy přepínám (smích) ... Jako jednou nebo dvakrát, když jedu v autě do Prahy, tak jo, ale když už po páté jdou ty zprávy každou hodinu, tak to ne no.

B: Říkal si, že máš hodně kamarádů z Dolního Němčí, zůstali tam bydlet nebo se taky odstěhovali? Je to standard ve tvých 25 letech, kdy vlastně 4 roky podnikáš?

R: Když to vezmu ze základky, tak to je určitě nestandard. Ze střední to taky ještě.. ale když to vezmu na té základce statisticky, tak z 20 lidí, co tam byli, tak minimálně 10 z nich jich tam zůstalo, mají normální práci, nešli ani na výšku. Jsou řemeslníci apod. A potom z těch 10 tak 3 lidi jsou fakt úspěšní, studují v cizině, mají zajímavé práce v Praze apod. a ten zbytek je průměr: jdu na výšku, protože je to standard, ale že bych něco dělal navíc tak to ne, spíš se tam plácají. Tak to vnímám.

B: A jak definuješ ten úspěch? Co je podle tebe úspěch?

R: Hm, možná ne úspěšní, ale jsou takový proaktivní, jako že něco chtějí. To je třeba typicky to.. mám třeba kamarádku, která na svůj věk umí x jazyků, procestovala pracovní hodně zemí, nebojí se poznávat nové pracovní příležitosti v zahraničí... Ale že by za sebou měli nějaké firmy, to moc ne, spíš zaměstnanecký systém.

B: Ty si říkal, že od 21 let podnikáš, co tě k tomu vedlo? Přiměl tě někdo, nebo sis sám řekl, že budeš podnikat?

R: Nee, táta mě k tomu vedl. To bylo na výšce ve druháku a chtěl jsem praxi a osamostatnit se, protože poměry v rodině.. nemůžu si stěžovat, to jako táta mě živil na výšce v pohodě, ale to si myslím, že bylo x lidí, které rodiče živit nemůžou, i na blbě státní škole.. No ale jo, osamostatnit se praxí.. až postupem času z toho byly vize apod., ze začátku rozhodně, když jsem začal podnikat, tak to nebylo, že bych měl nějaký „dream“ něco vybudovat, spíš to byla praxe a postupem času jsem zjistil, že to, co dělám je veřejně prospěšné a z toho se vyklubalo to, že jsem viděl díru na trhu, kterou jsem chtěl zacetit minimálně v Hradišti, jenže tam nebyla žádná pobočka.. já totiž dělám ve financích a snažím se o to, aby lidi, kteří chodí do bank apod., kde je škubou, tak se snažím tomu dát, já tomu říkám „úžasný byznys“ v tom, že prostě přijde člověk za nějakým finančníkem do banky pro nějaký produkt a v 90 % případů si myslím, že jsou tři úrovně. První, kdy ty ke mně přijdeš a něco očekáváš a já ti to dám, anebo ještě hůř, ty přijdeš a něco očekáváš a já to spíš pokazím, cos chtěla. No a pak třetí možnost, kdy přijdeš a já absolutně předčím tvé očekávání tím, že ty to neznáš, nejsi na to zvyklá, na nové myšlení apod.

B: A ty děláš nějakého finančního poradce nebo ..?

R: No tak ze začátku jsem dělal hlavně finančního poradce, abych se tu práci naučil. To jsem i přizpůsoboval škole, jsem to i jako obor chtěl studovat, ten však neotevřeli dálkově, a tak jsem musel jako manager studovat a teď spíš vím, že to umím dobře, a tak učím lidi. Řeším výchovu lidí, nové pobočky. Já sám se postarám o nějaké

množství klientů, dlouhodobě, ale víc to prostě nejde, abych se mohl o ně postarat fakt profi. Ale chci nabízet větší možnosti, pobočky, kam lidi můžou přijít a vychovávat lidi, aby uměli to, co umím já apod.

B: A pracuješ v nějaké zaběhlé firmě, nebo sis to vybudoval sám? Já znám jen OVB, Partners apod.

R: Partners. No, protože já jsem ze začátku pracoval v ST Consult chvíli, asi měsíc.. Protože to, co já jsem chtěl změnit, tak tam bylo, takže to úplně ne no. A do Partners jsem šel čistě kvůli lidem ze začátku a až postupem času jsem si stanovil nějaké priority toho, kam to má směřovat, filozofie firmy apod., s čímž jsem se ztotožňoval. Určitě chci mít něco vlastního, ale zas v dnešní době nemůžu přijít do banky a říct: „Já bych chtěl pro Barču nějakou záležitost“ a oni se zeptají: „no a jaké má zázemí vaše firma, jaké má podmínky“, tak mě dají úplně jiné podmínky, než co já mám ve velké firmě.

B: Vidíš nějaké rozdíly mezi poradcema? OVB, Partners apod.

R: Rozhodně. Z tvého úhlu pohledu.. Ty to nemůžeš poznat. Nemůžeš poznat, jestli ti to ten člověk dělá dobře nebo ne. Ty nemůžeš poznat filozofii firmy, to je úplně stejné jako v žurnalistice. Jo je Times, mají nějaké hodnoty, priority a pak máš nějaké „horní dolní“, kde plácají nesmysly, a oba dva děláte v žurnalistice. To je přirozený vývoj. Ze začátku, když se otevřel trh, tak vznikly firmy, které prodávaly produkty, protože tam byly brutální peníze, člověk tomu nemusel rozumět a protože tomu nerozuměl nikdo, tak to natlačil do lidí, po tom se to začalo na jednom místě rozvíjet víc, a tak vznikly firmy typu OVB apod., kde to funguje pořád za účelem prodeje produktů. No já kdybych měl takovou firmu, tak mně to vůbec nevadí, kdybych byl ten žralok, co by chtěl prachy, tak budu brát prodavačky apod., které za jeden měsíc podepíší nějakou smlouvu a já jako její vedení z nich mám peníze, takže bych se nezlobil.

B: Já ze zkušenosti vím, že ty firmy typu OVB mají v Opavě strašně špatné jméno, právě proto, jaké zaměstnávají lidi.

R: No to mají všude. Možná, když ne, tak je to osobní zkušenost někoho, kdo tu zkušenost měl dobrou, ale to nejde, když ta firma je postavená na tisíci vojácích, které nejsou nijak vedeni apod. To třeba my se lišíme kontrolními prvky, ta prodavačka by se k nám ani nemohla dostat jako zaměstnankyně. Já proti tomu hodně bojuju. Dnes je těžké v něčem podnikat. Já jsem byl třeba v Anglii a odtamtud se hodně inspiroji, to je úplně něco jiného. Služby jako máme my tam ani rozšířené nejsou, ani v západních zemích, ale spíš myšlení lidí je tam úplně jiné. Já jsem si taky myslel, že třeba firmy jako to máme nastavené my, tak tam jsou a všude, a nejsou, není to tak extrémní, jak jsem si myslel, ale spíš to myšlení lidí. Tam není potřeba firma jako jsme my, protože ty lidi si sami zjistí, porovnávají, plánují, tvoří rezervy apod. Obecně je x lidí dobrých, ale jsou v blběm systému a naopak. To co se dnes děje, ať už v politice, tak dění jako tak k

tomu směřují, extrémně, ale je to pomalé a většinou to dělají lidi za ty vědí s prominutím hovno, co se děje na trhu. Sledují ukazatele makro, mikro, ale vůbec neví, jak funguju já, co chce klient apod. a kdo na tom trhu běhá.

B: Myslíš, že ta klientela v tom Uherském Hradišti je? nebo měl si třeba někoho i v Dolním Němčí?

R: Jasně. I když v Dolním Němčí nikoho moc nemám, protože tam moc nejsem. Jsem ve fázi takové, že jsem spíš doporučován apod., ale všude je klientela.

B: Já nevím, ty jak o tom povídáš, tak to zní docela fajn, ale myslím, že ti lidé jsou nedůvěřiví.

R: Protože to neznají. Mým cílem jsou inovátoři a masa, lidé, kterým to musím ukázat. Jak to říkal Jobs, lidé nevědí, co chtějí, dokud jim to neukážeme.

B: Když se vrátíme zpátky k Dolnímu Němčí, myslíš, že jsou tam lidé otevření nebo uzavření vůči inovacím?

R: Celkově? Musím říct, že jsou poměrně konzervativní, ale nevím no.. Nemůžu soudit, neznám moc Dolněmčany, že bych.. Jako já jsem hrál fotbal dlouhou dobu, takže znám hodně lidí... vždycky, když jsem na návštěvě u babičky, tak ta říká kdo, kde s kým, ale já ty lidi neznám.. Takže moc nevím, ale jsou spíš konzervativnější.

B: Ještě se zeptám na sociální sítě, používáš je?

R: Na LinkedInu nejsem a ještě jsem ho neřešil, ale po včerejším networkingu si ho založím, protože jsem to úplně neznal a hodně lidí mi na to posílá pozvánky.. možná tam teda jsem, ale nevím, nevyplňoval jsem si tam nic, ale všiml jsem si, že je to docela dobrý nástroj personální, takže možná do toho půjdu. Jinak ale nic kromě Facebooku.

B: A na FB jsi nějak aktivní? Sdílíš něco? nebo to máš pro účel komunikace jen.. já jsem si totiž všimla, že máte stránky Dolního Němčí, tak jestli to máš lajknuté?

R: To ani nevím, jako mám tam, že odtamtud pocházím, ale stránku... nevím, možná jo.. spíš jsem pasivní na Facebooku. Nejsem takový ten typ, co by si tam dával, co dělá každých 5 minut apod.

B: No mě právě překvapilo, že vy na tom Facebooku jste hodně aktivní a když jsme měli rozhovor se starostou, tak ten říkal, že to jde úplně mimo něho, tak mě zajímalo, kdo to spravuje?

R: No asi spíš ty mladší, co tam jsou. Asi ta jeho dcera apod., ale on je asi taky si myslím takový konzervouš (smích)

....

B: Znáš ještě někoho, kdo by byl ochotný si se mnou pokecat o DN?

R: Joo určitě, nějaký kámoše, který ale na tom bude asi podobně jako já.

B: Jak hodnotíš veřejné služby jako hasiče a jiné sbory, co tam máte?

R: Jsou to ožralové (smích), ale tak to vždycky bývalo, že v těch kroužcích jsou sami výpitci. Hasiči jsou čtvrtá liga, třetí liga jsou kroužkaři, co tančí. Druhá liga jsou fotbalisti a první liga jsou kostelníci (smích).

B: Ale já si myslím, že jsou docela aktivní, ti kostelníci atp.

R: To jsou, to je super no, já nechodím, ale vím, že jsou hodně aktivní.

B: Ty teda nechodíš do kostela?

R: Ne, nechodím do kostela, ale na základce jsem byl nucen, ale ne, teď nechodím.

B: Kdo tě informuje o novinkách? Rodina, kamarádi?

R: Rodina ani úplně ne, spíš to prostě vím.. když už možná, tak na Facebooku bývá pozvánka, tak si toho všimnu.

B: A co z rozhlasu?

R: Jo, to jsem neslyšel už hodně dlouho. Ale když jezdím autem, tak si třeba všimnu na obchodě vývěsek, třeba když jsou nějaké hody, tak to ty kroužky vyvěsí apod... a taky z novin, ze zpravodaje.

B: A ty chodí zdarma?

R: No, jojo, do každé schránky. To když to vidím, tak to proletím, bývají tam články a fotky o akcích třeba zpětně, to se mrknu, jestli tam nejsem někde (smích) a dřív jsem to sledoval kvůli fotbalu, teď už ne. Teď mi přijde, že jsou tam různé vyhlášky a co schválilo zastupitelstvo a to jako vůbec.

B: A fotbal tam už vůbec nehraješ, ani rekreačně?

R: Ne, vůbec.

B: A co tvé oblíbené pořady? Někáký oblíbený seriál, na který koukáš?

R: Pohlreicha třeba, to když je, tak se někdy mrknu.

B: Kam se chystáš v létě? Plánuješ dovču?

R: Chtěl bych procestovat Francii.

B: A rodiče taky rádi cestují?

R: Vůbec, máma snad ani nebyla u moře.. to jenom já.

B: Myslíš, žes to po někom podědil, tu akčnost?

R: Já si myslím, že oni by i akční byli, jen nemají peníze, aby cestovali. A teď si navíc myslím, že jsou zabředlí, takže se jim do toho ani nechce. Já myslím, že se tou akčností nijak neodlišuji.

B: To ne, já se jen tak zamyslela nad tím, jak mě rodiče hodně ovlivňují, mají podíl na tom, jaká jsem. Teď nemyslím, že by měli zájem o to, co já, ale spíš že od nich mám nějakou výchovu např. dotahovat věci do konce apod.

R: Noo akorát se říká, že kdybych měl prsa, tak jsem máma (smích), jsme stejný vzhledově.. Ale po tátovi mám asi zručnost, tatka umí dobře malovat.

B: No a mamka je spokojená v závodě Baťa?

R: No tak ona tam dělá už dlouho, už po škole.. ona dělala obuvnickou ve škole a pak tam nastoupila, poznala tátu a nikde jinde nepracovala.

B: A ty si studoval výšku tady v Brně, myslíš, že ti to dalo hodně?

R: Vůbec. Možná teď, kdybych studoval znova, tak to vidím jinak ty věci, jako víc z praxe, takže bych to i jinak využíval. Ty věci, které se mi nechcou učit nijak, tak bych se ani neučil, ale zas něco, co by mě víc zajímalo, tak bych se učil víc do hloubky, byl bych proaktivnější. Ale jinak ne, škola mi nedala skoro vůbec nic.

Rozhovor končí tím, že Libor šel na wc, zaplatila jsem útratu a Libora doprovázím k autu.